

Tien varrelta.

Tuhat tulematonta. Omantunnon viime numerossa saivat lukijamme tietää, että lehtemme pysyäkseen pystyssä tarvitsisi tuhat tilaajaa lisää. Tämä tiedonantomme oli vaillinainen, koska Omatunto ei tarvitse tuhat tilaajaa lisää pysyäkseen pystyssä, vaan pysyäkseen yhä edelleen sen kokoisena, kuin se vuoden neljänä ensimmäisenä kuukautena on ollut. Pystyssä lehtemme pysyy nykyiselläkin tilaajamäärällään, mutta ainoastaan sillä ehdolla, että sen koko supistuu puolta pienemmäksi. Meidän on siis nyt pakko ilmoittaa, että – ennenkuin Omantunnon lukijakunta melkoisesti lisääntyy – lehtemme täytyy ilmestyä ainoastaan 16-sivuisena, toisin sanoen sen suuruisena, kuin tilausilmoituksessa luvattiin, että se ainakin olisi. Mutta toivokaamme, että Omatunto voittaa henkisessä pirteudessa ja ajatuksen voimakkuudessa sen, minkä se laajuudessa kadottaa!

Odotettavia artikkeleita. Niinpä aikomuksemme on painattaa palstoillamme – paitsi sitä maailman uskontoja koskevaa sarjaa, josta viimein puhuimme – suomennos Mr. C. W. Leadbeaterin merkillisestä kirjasta »Invisible Helpers» (Näkymättömiä auttajia), jossa tunnettu salatieteilijä tekee selkoa eräästä astralielämän sangen ihmeellisestä puolesta. Niinikään on jo ensi numerossa – syistä, joista kohta teemme selkoa – odotettavissa tärkeä kirjoitus: »Mitä Teosofinen Seura meille opettaa?» ja myös jatkoa Uranielin mieltäkiinnittävään artikkelisarjaan Astrologiasta.

Tuhatkunta on. Kenties lukijamme tahtoisivat tietää, kuinka monta tilaajaa Omallatunnolla nykyään on. Pidämme kohtuullisena, että lehtemme ystävät saavat sen tietää, ja ilmoitamme täten, että niiden lukumäärä nousee tuhanteen, mikä – niin pieni kuin summa semmoisenaan onkin – kuitenkin todistaa, että teosofiset aatteet ovat voittaneet maapallomme verrattain harvojen suomenkielisten asukkaiden keskuudessa suhteellisesti suuren joukon ystäviä. Ja kun otamme lukuun, että suomenkielellä on vasta alettu tehdä työtä tällä alalla, on meillä kaikkea syytä toivoa, että aikaa voittaen taajenemistaan taajenevat niiden suomalaisten rivit, jotka, heittäen kaikki henkiset kahleet päältään, »syntyvät uudestaan» siitä aito suomalaisesta hengestä, joka epäilemättä muinaisina Kalevala-aikoina asusti heidän seassaan.

Teosofinen Seura Suomeen. Omantunnon lukijoista varmaan monet ihastuvat, kun nyt ilmoitamme, että olemme ryhtyneet vakaviin toimenpiteihin Teosofisen Seuran perustamiseksi Suomeen. Olemme kirjottaneet eversti Olcottille, T. S:n presidentti-perustajalle, selittäneet hänelle asemamme ja kysyneet hänen neuvoaan, ja toivomme varmasti, että jo ensi syksynä olemme tilaisuudessa jättämään säännöt Senaattiin vahvistettaviksi.

Kauan, kauan kytenyt toivo toteutuu, kun saamme Teosofisen Seuran Suomalaisen Sektsionin! Tätä seuraa jo tuntuvasti kaivataan meillä. Jokainen ymmärtää, että säännöllinen ja järjestetty työ tuottaa parempia hedelmiä kuin tilapäinen, yhteistyö suurempia tuloksia kuin yksityinen. Kun yksityinen ihminen liittyy Teosofisen Seuran jäseneksi, tulee hän veljeskuntaan, jossa keskinäinen henkinen apu on jäsenten osaksi langennut onni, samalla kun se on heidän velvollisuutensa. Nuori jäsen on täten tilaisuudessa saamaan neuvoa ja ohjausta kokeneemmilta, ja kun kullakin paikkakunnalla jäsenet liittyvät yhteen haaraosastoksi eli looshiksi, ovat he tilaisuudessa tekemään säännöllistä yhteistyötä kokouksilla, esitelmillä, lukupiireillä y. m. Vuotuisista jäsenmaksuista kertyvillä rahatuloilla voidaan taas ylläpitää päävartio eli keskustuimisto kirjastoineen ja luentuhuoneineen Helsingissä, josta silloin tällöin luennoitsija lähtee maaseutuloosheja tarkastamaan, niiden jäseniä innostuttamaan ja pyrkimyksissään opastamaan. Niin, meidän mielikuvituksessamme liikkuu niin paljon iloisia kuvia siitä, mitä kaikkea hyvää silloin vähitellen voidaan aikaansaada, että näemme parhaaksi nyt lopettaa, ennenkuin tulemme »luvanneeksi liikaa» ja puhuneeksi semmoista, jota ei Seuramme sitten kykene täyttämäänäkään!

Amerikkalaiset veljemme. Tahdomme kuitenkin vielä mainita, ettemme suinkaan aio unohtaa Amerikan suomalaisia. Olemme kirjeessämme Olcottille nimenomaan maininneet, että Amerikassa on paljon aatevehjiä, jotka suomalaisen T. S:n jäseninä voivat muodostaa haaraosastoja siellä ja siten puolestaan auttaa eteenpäin kotimaansa teosofista työtä, samalla kun hekin joutuvat osallisiksi sen työn hedelmistä.

Suomenkielinen teosofinen kirjallisuus. Kun »Valoa kohti» kirjan ensimmäinen painos ilmestyi, lausui sen johdosta Kansan Lehdessä nimimerkki J. E. P. m. m. seuraavat sanat: »Mutta vielä enemmän minua ilahuttaa, että tämä ensimmäinen laajempi teosofinen suomenkielinen teos on alkuperäinen eikä käännös. Se todistaa, että sen tekijässä jo on ehtinyt tuuleentua omintakeinen maailmankatsantokanta teosofisella pohjalla. Ja se mielestäni on yhtenä takeena teosofisen liikkeen menestyksestä Suomessa . . .»

Nämä sanat kuvaavat täydellisesti sitä ohjelmaa, jota me olemme koettaneet noudattaa suomenkielisen teosofisen kirjallisuuden suhteen. Olemme joskus kuulleet muistutuksen siitä, että on olemassa niin harvoja suomennoksia ylen rikkaasta ja syvällisestä englantilaisesta kirjallisuudesta: Annie Besantilta on vain yksi suomennos, Leadbeaterilta samoin, H. P. Blavatskyltä ei mitään, G. R. S. Meadiltä ei mitään j. n. e. Tämä muistutus on aivan paikallaan, sillä epäilemättä olisi opiksi ja hyödyksi, jos noiden suurten opettajain teoksia olisi tarjona suomenkin kielellä – (ja luotamme siihen, että niitä vielä ilmestyy). Mutta kuitenkin olisi tähän saakka meidän ohjelmamme täytynyt olla aivan toinen, jos olisimme suomennoksia hankkineet sen sijaan, että meillä nyt on enemmän alkuperäisiä teoksia. Meidän olisi siinä tapauksessa täytynyt toimia enemmän koneellisesti niin sanoaksemme. Olisi pitänyt teettää kääntäjillä sopivia suomennoksia ja antaa teosofinen sanoma kuulua Suomen kansalle ikäänkuin vieraan suusta. Nyt on sitä vastoin koko liikemme kasvanut sisästäpäin, sisällisestä halusta ja tarpeesta. Työntekijöitä on vähitellen ilmaantunut useampia ja jokainen on kantanut kortensa yhteiseen pesään. Kirjoja on ilmestynyt alkuperäisiä, mutta on ilmestynyt aivan kuin itsestään, kenenkään käskemättä, suomennoksiakin. Ja jos työmme tällä tavalla jatkuu, täytyy meidän uskoa sen lopulliseen menestykseen. Se ei ole kukka, joka hellävaroen on tuotu ulkomailta ja istutettu suomalaiseen ansariin, vaan se on siemen, joka tuulen mukana on lentänyt Suomen niemelle ja langennut maahan, jossa se on itänyt ja kasvanut. Jos meidän työmme jatkuu kuten tähän saakka, on se lopulta saava aikaan mullistuksen Suomen kansan henkisessä elämässä. Ja jos ei se saa mullistusta aikaan, on se yhtäkaikki luova iloa ja valoa yhä useamman suomalaisen elämään, ja tämäkin on voitto suuri koko kansan henkiselle ja maalliselle elämälle.

Palomaan kirja. Useimmat kirjamme ovat saaneet suosiollisen vastaanoton yleisön puolelta, mutta, kuten tunnettu, on Palomaan teos »Sukupuoliasia järjen ja hengen valossa» herättänyt erimielisyyttä niiden piirissä, jotka ovat perehtyneet teosofiseen maailmankatsomukseen. Toiset ovat kirjaa vapauden nimessä puolustaneet, hyväksymättä sen sisältöä kokonaisuudessaan, toiset ovat jyrkästi paheksuneet, että se ilmestyi teosofisella kustannuksella. Omantunnon lukijat lienevät erilaisin tuntein seuranneet sitä pientä kynäsotaa, jota vuoden ensi numeroissa käytiin »punaisen kirjan» johdosta. Nyt on kuitenkin Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike vastaisen pahan välttämiseksi katsonut parhaaksi olla myymättä kirjaa jonkun aikaa ja huhtikuun 26 p:stä 1906 samaan päivään vuonna 1913 pitää koko painoksen takavarikossa. Näiden seitsemän vuoden kuluttua on sitten uudestaan päätettävä kirjan kohtalosta.

Julkisia teosofisia luentoja Helsingissä. Maaliskuun aikana pitävät kirjailijat Matti Kurikka ja Pekka Ervast kumpikin kuusi luentoja Palokunnantalolla. Edellinen luennoitsi sosialismista ja sen yhteydessä olevista kysymyksistä, jälkimäinen teosofisen maailmankatsomuksen suhteesta sosialismiin, veljeysaatteeseen, politiikkaan, kirkkoon, valtioon ja uskontoon. Tulot luennoista jaettiin tasan »Elämä» ja »Omatunto» lehtien hyväksi.

Huomautus ruotsia taitaville lukijoillemme. Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike myy kaikkea ruotsinkielistä teosofista kirjallisuutta. Uutten kirjain joukosta tahdomme mainita Annie Besantin *Det högre lifvets lagar* (hinta 1: 50) ja C. W. Leadbeaterin *Andra sidan döden* (ruotsintanut Pekka Ervast, hinta 9: –). Myöskin olkoon mainittu Suomessa vähän tunnettu Pekka Ervastian *Framtidens religion* (hinta 2: 25).

Palomaan matkat. Pyydämme, että kaikki ne maaseutulaiset, jotka haluaisivat Palomaan luennoimaan paikkakunnalleen, olisivat hyvät ja kirjottaisivat hänelle siitä osoitteella: Teosofinen Kirjakauppa ja Kustannusliike, Helsinki.

Muuttunut osote. Kesäkuusta lähtien on Teosofisen Kirjakaupan ja Kustannusliikkeen osote *Mikonkatu 11*.

Omatunto 1906, N:o 14, Helsingissä, toukokuun 15 p:nä 1906, s. 138-141.